

เตือนภัยการเกษตร
ช่วงวันที่ ๑ มีนาคม ถึง ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๘

1. มะเขือเทศ

ทุกระยะการเจริญเติบโต

หนอนเจาะสมอฝ้าย

เข้าทำลายโดยการกัดกินส่วนต่าง ๆ เช่น ยอดอ่อน ดอก และผล ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นฟองเดี่ยว ๆ ตามส่วนอ่อนของพืช ไข่มีลักษณะกลมคล้ายฝ้าย สีขาวนวลเป็นมัน หนอนที่ฟักออกจากไข่ใหม่ ๆ กัดเข้าไปทำลายส่วนผลของมะเขือเทศ ทั้งผลอ่อน และผลแก่ ทำให้มะเขือเทศสูญเสียคุณภาพการส่งออก และผลผลิตคุณภาพลดลง

การป้องกัน

1. เก็บผลมะเขือเทศที่ถูกทำลายออกจากแปลง
2. พ่นเชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทูริงเยนซิส อัตรา 80 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น เดลทาเมทริน 3% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซเพอร์เมทริน 40% WP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซฟลูทริน 10% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ แลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน 2.5% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ เพอร์เมทริน 25% EC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร

2. พริก

ทุกระยะการเจริญเติบโต

• แมลงหวี่ขาวยาสูบ

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำโรคที่เกิดจากไวรัส ทำให้ใบพริกหงิก ชีตต่าง หรือใบหงิกเหลือง ยอดไม่เจริญ และต้นพริกไม่สมบูรณ์ ผลพริกที่ได้ไม่มีคุณภาพ

การป้องกัน

ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ เช่น สไปโรมิซิเฟน 24% SC อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไพมีโทรีซีน 50% WG อัตรา 10 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ บูโพรเฟซิน 40% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพรีด 20% SP อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อิมิดาโคลพรีด 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นให้ทั่วโดยเฉพาะใบล่าง เมื่อพบการระบาด

๓. มะเขือเปราะ

ทุกระยะการเก็บเกี่ยว

- แมลงห้ำขาวยาสูบ

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยดูดกินน้ำเลี้ยงบริเวณใบ และเป็นพาหะนำเชื้อไวรัสสาเหตุโรคใบด่างเหลืองในมะเขือเปราะ ทำให้ผลผลิตลดลง

การป้องกัน

๑. ก่อนการย้ายปลูก รองกันหลุมปลูกด้วยสารฆ่าแมลง ไดโนทีฟูแรน ๑% G อัตรา ๒ กรัมต่อหลุม สามารถควบคุมการเข้าทำลายของแมลงห้ำขาวได้ประมาณ ๔๕ วัน (เมื่อใส่สารลงในหลุมแล้วให้โรยดินกลบสารบาง ๆ ก่อนทำการย้ายกล้าลงหลุม เพื่อป้องกันรากพืชสัมผัสสารโดยตรง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเป็นพิษต่อพืชได้)

๒. เมื่อพบการระบาด พ่นด้วยสารฆ่าแมลง เช่น บิวโทรเฟซิน ๔๐% SC อัตรา ๒๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟลอนิคามิด ๕๐% WG อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สไปโรเตตระแมท ๑๕% OD อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล ๑๐% OD อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไบเฟนทริน ๒.๕% EC อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน ๑๐% WP อัตรา ๑๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือน้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ ๖๗% EC อัตรา ๑๐๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ควรพ่นสารทุก ๕ วัน ๒ - ๓ ครั้งติดต่อกัน เมื่อพบการระบาด

4. ถั่วฝักยาว

ระยะออกดอก - ติดฝัก

- แมลงห้ำขาวยาสูบ

เมื่อหนอนฟักออกจากไข่จะเจาะเข้าไปกัดกินภายในดอกอ่อน ต่อมาจะกัดส่วนของดอกและเกสร ทำให้ดอกร่วง เมื่อหนอนโตขึ้นจะเจาะเข้าไปกัดกินภายในฝัก ส่วนที่เป็นเมล็ดอ่อน ทำให้ฝักและเมล็ดลีบ

การป้องกัน

๑. วิธีกล ก่อนปลูกพืชประมาณ ๒ สัปดาห์ ควรทำการไถพรวน และตากดิน เพื่อกำจัดด้งแต่ที่อาจหลงเหลืออยู่ในแปลงปลูก

๒. ใช้เชื้อแบคทีเรีย บาซิลลัส ทรูริงเยนซิส อัตรา ๖๐ - ๘๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

๓. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพป้องกันกำจัด เช่น อีโทเฟนพรอกซ์ ๒๐% EC อัตรา ๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ สไปนีโทแรม ๑๒% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอแรนทรานิลิโพรล ๕.๑๗% SC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟลูเบนไดอะไมด์ ๒๐% WG อัตรา ๕ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อินดอกซาคาร์บ ๑๕% EC อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีมาเมกตินเบนโซเอต ๑.๙๒% EC อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อ

น้ำ ๒๐ ลิตร หรือ เดลทามาทริน ๓% EC อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นเมื่อพบหนอนในดอก ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ หากมีการระบาดซ้ำให้พ่นสารตามความจำเป็น

๕. พืชตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น กะหล่ำปลี กะหล่ำดอก บรอกโคลี คะน้า กวางตุ้งผักกาดขาว ผักกาดหอม)

ระยะการเจริญเติบโตทางลำต้น – พัฒนาหัว

• ดั้วหมัดผัก

ตัวอ่อนดั้วหมัดผักกัดกิน หรือซ่อนไข่เข้าไปกินอยู่บริเวณโคนต้น หรือรากของผัก ทำให้พืชผักเหี่ยวเฉา และไม่เจริญเติบโต ถ้ารากถูกทำลายมาก ๆ อาจจะทำให้พืชผักตายได้ ตัวเต็มวัยชอบกัดผิวด้านล่างของใบ ทำให้ใบเป็นรูพรุน และอาจกัดกินผิวลำต้น และกลีบดอกด้วย ดั้วหมัดผักชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ๆ ตัวเต็มวัยเมื่อถูกระบกวนจะกระโดด และสามารถบินได้ไกล

การป้องกัน

1. วิธีเขตกรรม การลดการระบาดของดั้วหมัดผัก สามารถทำได้โดยการไถตากดินไว้เป็นเวลานานพอสมควร เพื่อทำลายตัวอ่อน และดักแด้ที่อาศัยอยู่ในดิน นอกจากนี้ควรเปลี่ยนมาปลูกพืชที่ดั้วหมัดผักไม่ชอบจะเป็นการช่วยลดการระบาดได้อีกทางหนึ่ง

2. การใช้ไส้เดือนฝอย (*Steinernema carpocapsae*) อัตรา 50 ล้านตัวต่อน้ำ 20 ลิตร โดยพ่น หรือราดลงดินก่อนปลูกหลังการให้น้ำ และพ่นทุก 7 วันหลังปลูก

3. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันกำจัด เช่น ฟิโพรนิล 5% SC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% WP อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% SL อัตรา 40 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โทลเฟนไพเรต 16% EC อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรพิโนฟอส 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรไทโอฟอส 50% EC อัตรา 50 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซีทามิพริด 20% SP อัตรา 30 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์บาริล 85% WP อัตรา 60 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นเมื่อพบการระบาด และควรพ่นสารสลับกลุ่มกลไกการออกฤทธิ์เพื่อชะลอการสร้างความต้านทานต่อสารฆ่าแมลง

